PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia

2005/2191(INI)

23.3.2006

OPINIA

Komisji Praw Kobiet i Równouprawnienia

dla Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

w sprawie niedyskryminacji i równych szans dla wszystkich - Strategia ramowa
(2005/2191(INI))

Sprawozdawca komisji opiniodawczej(*): Claire Gibault

(*) Ściślejsza współpraca między komisjami – art. 47 Regulaminu

WSKAZÓWKI

Komisja Praw Kobiet i Równouprawnienia zwraca się do Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych, właściwej dla tej sprawy, o uwzględnienie w końcowym tekście projektu rezolucji następujących wskazówek:

- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie stosowania zasady równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne,

- uwzględniając dyrektywę Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającą ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy,

- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/73/WE z dnia 23 września 2002 r. zmieniającą dyrektywę Rady 76/207/EWG w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy,

- uwzględniając dyrektywę Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającą w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług,

- uwzględniając art. 23 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej,

A. mając na uwadze, że równość kobiet i mężczyzn, która wynika z poszanowania godności człowieka, jest jedną z podstawowych zasad prawa wspólnotowego i że art. 3 ust. 2 Traktatu WE ustala zasadę uwzględniania tej problematyki, stanowiąc, że we wszystkich swych działaniach Wspólnota zmierza do zniesienia nierówności oraz wspierania równości kobiet i mężczyzn; mając na uwadze, że należy prowadzić spójną politykę równości, tworzącą wartość dodaną w odniesieniu do istniejących programów oraz inicjatyw, których realizacja jest już w toku,

B. mając na uwadze, że Komisja zaproponowała ogłoszenie roku 2007 „Europejskim Rokiem Równych Szans dla Wszystkich”,

1. wzywa państwa członkowskie do całkowitego zakończenia procesu transpozycji do prawa krajowego aktualnego antydyskryminacyjnego ustawodawstwa WE; zwraca się do Komisji o zapewnienie monitorowania i regularnej oceny stosowania tegoż ustawodawstwa przez państwa członkowskie oraz o przeprowadzenie badań nad ewentualnymi nowymi inicjatywami umożliwiającymi uzupełnienie istniejących ram prawnych w dziedzinie równości; stwierdza, że przepis o ramach prawnych dla zwalczania dyskryminacji wobec kobiet nie wystarczy do zapewnienia rzeczywistej równości i w związku z tym wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia aktywnej polityki na rzecz równości, w postaci różnorodnych działań szczególnych, takich jak działania pozytywne;

2. przypomina, że w szczególny sposób należy potraktować kwestię ubóstwa, którego ofiarą

padają najczęściej wrażliwe grupy ludności, zwłaszcza kobiety, oraz że istotne jest stosowanie otwartej metody koordynacji w zwalczaniu wykluczenia społecznego; podkreśla, że elastyczność czasu pracy kobiet i mężczyzn, a także tworzenie odpowiednich i wysokiej jakości placówek opieki przyjmujących dzieci, lecz również placówek przyjmujących osoby starsze, niepełnosprawne i zależne musi nadal stanowić jeden z priorytetów państw członkowskich w ramach ich polityki spójności społecznej;

3. wzywa rządy do położenia nacisku na uwzględnienie problematyki płci we wszystkich istotnych dziedzinach polityki, obejmujących zatrudnienie i politykę społeczną, edukację, badania, stosunki zewnętrzne, współpracę na rzecz rozwoju, budżet i politykę finansową;

4. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia kobietom i mężczyznom równego dostępu do wszystkich poziomów kształcenia, szkolenia zawodowego i doskonalenia zawodowego oraz do zagwarantowania, że nie ma miejsca jakakolwiek dyskryminacja między dziewczętami a chłopcami w zakresie oferowanej orientacji zawodowej i jakości proponowanego kształcenia;

5. zwraca się do Komisji, aby uczyniła z równości kobiet i mężczyzn priorytet Europejskiego Roku Równych Szans dla Wszystkich;

6. z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji organizowania corocznego „Szczytu Równości" na wysokim szczeblu i występuje do niej o włączenie również do jego porządku dziennego równości mężczyzn i kobiet, a zarazem zapewnienie udziału w jego pracach Parlamentu Europejskiego, organizacji europejskich i międzynarodowych, właściwych władz i podmiotów krajowych oraz przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego; zachęca Komisję do jak najszybszej realizacji tej propozycji;

7. występuje do Komisji, aby zadbała o przedstawienie- w ramach komunikatu omawiającego w sposób bardziej szczegółowy równość mężczyzn i kobiet, jaki zamierza ona opublikować w 2006 r.- porównawczych danych jakościowych i ilościowych z podziałem na państwa członkowskie pozwalających na określenie dziedzin, w których kobiety padają bezustannie ofiarą poważnych form dyskryminacji oraz o zaproponowanie nowego podejścia;

8. podkreśla znaczenie, jakie posiadają i rolę, jaką odgrywają organizacje pozarządowe troszczące się o równość w realizacji europejskiej polityki równości mężczyzn i kobiet oraz zwraca się do Komisji o systematyczne promowanie programów i inicjatyw wspierających europejskie i krajowe organizacje pozarządowe, które działają w tej dziedzinie, aby pozwolić społeczeństwu obywatelskiemu wyrażać się w sposób pluralistyczny;

9. wzywa państwa członkowskie do zrealizowania podjętych przez nie zobowiązań, które zostały przyjęte na szczycie Rady Europejskiej w Barcelonie w 2002 r., do przyjęcia środków zmierzających do zniesienia różnic w wynagrodzeniu związanych z płcią oraz do zapewnienia kobietom równego dostępu do kształcenia zawodowego i do miejsc pracy wymagającej wysokich kwalifikacji, jak również zagwarantowania równego traktowania w zakresie wynagrodzeń;

10. zwraca się do rządów o zebranie i analizę danych statystycznych na temat osobno mężczyzn i kobiet w odniesieniu do ich działalności, w celu zbadania różnych form wielokrotnej dyskryminacji kobiet lub mężczyzn z jednej strony ze względu na płeć, z drugiej ze względu na rasę, religię, niepełnosprawność, wiek, orientację seksualną;

11. podkreśla, że walka ze wszelkimi formami dyskryminacji obejmuje pracę pedagogiczną zorientowaną na szacunek, tolerancję i sprawiedliwość oraz dążącą do zmiany mentalności poprzez promowanie działań obywatelskich, zwłaszcza tych adresowanych do młodzieży; wzywa państwa członkowskie do podjęcia systematycznych wysiłków w celu uwrażliwienia społeczeństwa na problematykę płci oraz zwiększenia świadomości w zakresie dyskryminacji poprzez obalanie stereotypów panujących w sferze życia publicznego oraz zmianę postaw wobec problematyki płci;

12. podkreśla, że państwa członkowskie muszą prowadzić skierowane do jak najmłodszych dzieci kampanie informacyjne mające na celu zwiększenie świadomości społecznej w zakresie równego podziału obowiązków rodzinnych i domowych;

13. bez uszczerbku dla zasad wolności wypowiedzi i wolności prasy, występuje do państw członkowskich, aby zwróciły się do krajowych organów odpowiedzialnych za promowanie równości o opracowanie, przy konsultacji z mediami i specjalistami od reklamy, kodu etycznego oraz aby zagwarantowały, że żaden rodzaj stereotypu płci dotyczącego kobiet lub mężczyzn nie pojawia się w mediach lub reklamie;

14. występuje do państw członkowskich o wyznaczenie niezależnych organów do wprowadzania zasady równości kobiet i mężczyzn oraz zadbanie o to, aby dysponowały one dostatecznymi zasobami finansowymi i ludzkimi w celu spełnienia ich misji;

15. występuje do partii politycznych, na szczeblu krajowym i europejskim, o rewizję ich struktury, jak i stosowanych przez nie procedur, w celu zniesienia bezpośrednich i pośrednich przeszkód na drodze do niedyskryminacyjnego uczestnictwa kobiet oraz o przyjęcie odpowiednich strategii dla osiągnięcia bardziej sprawiedliwej równowagi między reprezentacją kobiet a reprezentacją mężczyzn w wybieralnych zgromadzeniach i w rządach krajowych;

16. podkreśla znaczenie, jakie ma zapewnienie komplementarności i koordynacji działań prowadzonych w ramach Europejskiego Roku Równych Szans dla Wszystkich z działalnością przewidzianą w ramach Europejskiego Roku Dialogu Międzykulturowego w 2008 r., tak aby kampanie te wzajemnie się wspierały w odniesieniu do podstawowych celów reprezentowanych przez różne dziedziny polityki Unii;

17. podkreśla pozytywną rolę, jaką odgrywają w naszych społeczeństwach imigrantki i zwraca się do państw członkowskich o wyeliminowanie wszelkich form dyskryminacji wobec nich oraz przyznanie im miejsca, na jakie zasługują w polityce integracji tych państw; z zadowoleniem przyjmuje wyrażony przez Komisję zamiar utworzenia w 2006 r. grupy ekspertów wysokiego szczebla ds. integracji społecznej mniejszości etnicznych i ich pełnego uczestnictwa w rynku pracy oraz zajęcia się w szczególności kwestią kobiet migrujących, z uwagi na podwójną dyskryminację, jakiej one doświadczają; uważa, że w kontekście Europy obywatelek i obywateli należy również uwzględnić innowacyjne podejścia organizacji pozarządowych, które pozytywnie wpływają na integrację społeczną

poprzez ich codzienne działania na szczeblu lokalnym i regionalnym, na przykład w ramach stowarzyszeń sportowych, ośrodków młodzieżowych, ośrodków kulturalnych, itp.

PROCEDURA

Tytuł	Niedyskryminacja i równe szanse dla wszystkich - Strategia ramowa	
Numer procedury	2005/2191(INI)	
Komisja przedmiotowo właściwa	LIBE	
Komisja wyznaczona do wydania opinii Data ogłoszenia na posiedzeniu	FEMM 27.10.2005	
Ściślejsza współpraca	27.10.2005	
Sprawozdawca komisji opiniodawczej Data powołania	Claire Gibault 5.10.2005	
Rozpatrzenie w komisji	Claire Gibault	
Data zatwierdzenia wskazówek	21.2.2006	21.3.2006
Wynik głosowania końcowego	21.3.2006	
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	+: –: 0:	15 0 0
Zastępcy obecni podczas głosowania końcowego	Edit Bauer, Hiltrud Breyer, Ilda Figueiredo, Věra Flasarová, Lissy Gröner, María Esther Herranz García, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Astrid Lulling, Siiri Oviir, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Teresa Riera Madurell, Amalia Sartori, Britta Thomsen, Anna Záborská	
Zastępcy (art. 178 ust. 2) obecni podczas głosowania końcowego		